

קנה:

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

הגנות היב"ח

גלוון הש"ס

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע שבח

“את הדולען לפני הבהמה: ואת הנבלת לפני הכלבים” מאוי לאו Doloun דומיא נבללה מה נבלת דרכיכא אף Doloun דרכיכי אלמא טרחנן באוכלא וחוויתה דרב יהודה אמר לך רב יהודה לא נבלת דומיא Doloun מה Doloun דראשוני אף נבלת דאישונא והו כי משבחת לה בבשר פיל א”ג בנוראייה ומתרי תא שמע דחני רב חנן מנהרדעא מפרכנן חבן ואספסחה ומיערכן אלמא סרא אספסחה בעילו ומתרי מתרני אין אין אבל מלעיטן אין מושוכן אבל לא נבלון ולפני יוניס שבשוכן אבל נתנן לפני אווין גמ’ מאוי אין אוכסן אמר רב יהודה אין מי איכא כי הא גנווע אין וכדארט רב ירמיה טיעא דאכלא כוואר יאטמענא כוואר: אין אין היה היא הלעטה אמר רב יהודה הדרואה הלעטה למקום שכוללה להחויר רב החדא היכולה להחויר והדרואה בכל הלעטה ביד גנולן אין צריך לומר שמלקטן אין מלקטן ומאוי מילקטען מילקטען דשיידי לה קמייחו מישרא קמייחו נמי לא אלא לאו מלקטן לקלקטן למקום שכוללה להחויר מכל דהדרואה מאר לך רב יהודה לעולם מלקטן דספלי לה ייזיהו ודקא קשיא לך יוני שוכן ווינ עלייה מונונען עליך והני אין מונונען עיליך כוותニア ננתני מונונען לפני חור ומה הפרש בין זה אין מונונען עיליך אמר רב איש מונינען בפני בורוס ולפני יוניס שבשוכן אבל נתנן מונונען עליך וזהו יוניס צורתנן יבמה תשחה האיכלתו תון עילך ולטעמיך מאוי איריא מיא איפילו מא דשכיח באנמא דרש רביו יונה אפתחא צידק רין דלים יודע הקב”ה בכבל שמנונען במינו ג’ ימים צורתנן יבמה תשחה האיכלתו מים מעת לעת וכבעופות ובגדים כדי שחפהול א שמע מינה אורח ארעה למישרא אומצעא משה אודינה וחוטרא אבתורה דני מיליא א למסרך אמר רב פפא לית דעתיא מיכלבא תייה דרב יהודה יאוזו הוא המוראה ואיזו היה אס את פיה ומיאכילה ברשין ווים בכת אהת ה מעמוד ונותנן בראשיןפני עצמן ווים בפני אמר אבבי אמרתיה קמיה דמרם מונינען בני תניא “אחר נוטן את הקמיה ואחר נוטן לתכו מים בר יהודה אמר אינו חייב עד שניגר דילמא עד יהודה והם אלא קמה דבר נגבי הוא אבל לו רב יוסי בר יהודה מודה לא סלק דענץ למושון דבריו רב ר' יוסי בר יהודה אמר גלני אתה הקלוי יא נבלון זמאן יא א”ר החדא רב רבי

